Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0235

Wniosek o uchylenie immunitetu Kláry Dobrev

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2026 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Kláry Dobrev (2026/2010(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Kláry Dobrev złożony przez Sąd Rejonowy w Budapeszcie II i III dnia 5 grudnia 2025 r. w związku z postępowaniem karnym wszczętym przeciwko niej w drodze prywatnego aktu oskarżenia, i ogłoszony w Parlamencie dnia 19 stycznia 2026 r.,

– po wysłuchaniu w dniu 5 maja 2026 r. wyjaśnień Kláry Dobrev zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

– uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

– uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r.[1],

– uwzględniając art. 4 ust. 2 węgierskiej ustawy zasadniczej,

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 i art. 9 Regulaminu,

---

1 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0190/2026),

A. mając na uwadze, że dnia 5 grudnia 2025 r. Sąd Rejonowy w Budapeszcie II i III złożył wniosek o uchylenie immunitetu wybranej na Węgrzech posłanki do Parlamentu Europejskiego Kláry Dobrev w ramach postępowania karnego o zniesławienie wszczętego przeciwko niej przez oskarżyciela prywatnego w związku z zarzutem przestępstwa, które miało zostać popełnione dnia 3 października 2023 r.;

B. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem dnia 4 listopada 2025 r. węgierskie Ministerstwo Kultury i Innowacji, reprezentowane przez ówczesnego ministra kultury i innowacji dr. Balázsa Zoltána Hankó, wniosło przeciwko Klárze Dobrev jako oskarżyciel prywatny akt oskarżenia o przestępstwo zniesławienia za pomocą wypowiedzi, która miała paść dnia 3 października 2023 r. podczas internetowej konferencji prasowej prowadzonej w mediach społecznościowych i na stronach internetowych, pod tytułem „ „Żądamy odpowiedzi w sprawie finansowanych przez państwo szkoleń uświadamiających dla księży pedofilów! Ilu księży pedofili otrzymało dziesiątki milionów od państwa na szkolenia z edukacji seksualnej? Żądamy odpowiedzi od Balázsa Hankó i Zsolta Semjéna! Oglądajcie na żywo naszą konferencję prasową na temat tego skandalu!”; mając na uwadze, że węgierskie Ministerstwo Kultury i Innowacji uznało te stwierdzenia za poważne zniewagi, które mogą podważyć reputację ministerstwa w społeczeństwie;

C. mając na uwadze, że za pomocą tych wypowiedzi Klára Dobrev miała popełnić przestępstwo zniesławienia przed ogółem społeczeństwa z art. 226 ust. 1 i art. 226 ust. 2 lit. b) ustawy C z 2012 r. o węgierskim kodeksie karnym; mając na uwadze, że zgodnie z art. 231 ust. 2 węgierskiego kodeksu karnego przestępstwo to podlega ściganiu jedynie w ramach postępowania wszczętego z oskarżenia prywatnego;

D. mając na uwadze, że immunitet przewidziany w Protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;

E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu, wykonując swoje uprawnienia związane z przywilejami i immunitetami, Parlament działa w celu utrzymania swojej integralności jako demokratycznego zgromadzenia ustawodawczego oraz w celu zapewnienia niezależności posłów w sprawowaniu ich funkcji;

F. mając na uwadze, że Klárę Dobrev wybrano do Parlamentu Europejskiego w wyborach europejskich w maju 2019 r. i ponownie

w czerwcu 2024 r., a w związku z tym w czasie popełnienia zarzucanego czynu była posłanką do Parlamentu Europejskiego;

G. mając na uwadze, że art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przewiduje, że wobec posłów do Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych;

H. mając na uwadze, że zarzucany czyn i późniejszy wniosek o uchylenie immunitetu nie dotyczą opinii wyrażonej przez Klárę Dobrev ani stanowiska zajętego przez nią w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 akapit pierwszy lit. a) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego posłowie korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa członkowskiego;

J. mając na uwadze, że zgodnie z art. 4 ust. 2 węgierskiej ustawy zasadniczej posłom do węgierskiego parlamentu przysługuje immunitet parlamentarny; mając na uwadze, że zgodnie z § 74 ust. 1 ustawy nr XXXVI z 2012 r. o Zgromadzeniu Narodowym, można wszcząć lub prowadzić postępowanie karne lub – jeżeli w danej sprawie immunitetu nie zrzeczono się dobrowolnie – postępowanie w sprawie o wykroczenie oraz zastosować środki przymusu w postępowaniu karnym wobec posła tylko za uprzednią zgodą Zgromadzenia Narodowego;

K. mając na uwadze, że w czasie, gdy miały miejsce okoliczności faktyczne leżące u podstaw wniosku o uchylenie jej immunitetu, Klára Dobrev była uważana za czołową i zdecydowaną krytyczkę ówczesnego rządu węgierskiego, konsekwentnie potępiającą jego politykę i działania, w szczególności głośny skandal pedofilski, w który zamieszane były osoby związane z rządzącymi władzami politycznymi; mając na uwadze, że oskarżyciel prywatny był członkiem ówczesnego rządu Węgier; mając na uwadze, że wydaje się, iż zgodnie z prawem węgierskim sprawy o zniesławienie mogą być prowadzone zarówno na podstawie prawa karnego, jak i na podstawie prawa cywilnego, które różnią się znacznie skutkami prawnymi, w tym w kwestii pozbawienia wolności; mając na uwadze zatem, że w rozpatrywanej sprawie decyzja o wszczęciu postępowania karnego budzi wątpliwości co do podanego celu w postaci uzyskania zadośćuczynienia za faktyczną krzywdę na dobrym imieniu, oraz wskazuje, że zamiar stojący za wszczęciem postępowania wykracza poza ów uzasadniony cel i w rzeczywistości polega na naruszeniu dobrego imienia Kláry Dobrev jako posłanki do

Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że w związku z tym czas, kontekst i charakter ścigania karnego, w tym przynależność polityczna oskarżyciela prywatnego i jego rola jako ministra, a także wybiórcze stosowanie prawa karnego, a nie prawa cywilnego, budzą łącznie poważne wątpliwości co do apolitycznej motywacji postępowania, w toku którego złożono wniosek;

L. mając na uwadze, że wydaje się zatem, iż w tym przypadku można przyjąć istnienie fumus persecutionis, czyli uznać, że intencją postępowania sądowego jest zaszkodzenie działalności politycznej Kláry Dobrev jako posłanki do Parlamentu Europejskiego, a tym samym niezależności Parlamentu;

M. mając na uwadze, że, z jednej strony, Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu[2];

1. podejmuje decyzję o odmowie uchylenia immunitetu Kláry Dobrev;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi na Węgrzech i Klárze Dobrev.

---

[2] Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.